

Imperatore, & semper Augusto, de protectione ipsorum, sigillatas cum bulla optimi auri, tenor quarum talis est:

Literæ Federici Imperatoris semper Augusti.

Federicus Dei gratiâ Romanorum Imperator semper Augustus, Hierusalem, & Sicilia Rex. Cum in conspectu Principum Orbis terræ fides clareat subditorum, quæ meritis insignit hominum, & suis imitationibus favorem Dominantis acquirit, eò potiùs fidelium est facienda devotio, & prærogativâ gratiâ munienda, qui se non dubitant pro suorum fidelitate, ac servitio Dominorum inter dubios vitæ casus exponere, non parcentes rebus pariter, vel personis, ut vivere ac mori pro Dominis summam reputent gloriam & honorem. Hinc est igitur, quod nos habentes præ oculis fidem puram, & sinceram dilectionem Eccelini de Romano, & Alberici Fratris ejus, nostrorum expertorum fidelium, quam pro nostro, & Imperii servitio demonstraverunt, personas, & omnia bona eorum nostris, & Imperii honoribus exponentes; attendentes insuper, quod indefessis laboribus pro nostra, & Imperii fidelitate inconcussè persunt: ipsos, familias eorum, homines, Castra, Villas, possessiones, & omnia bona eorum, sub nostra, & Imperii protectione, & defensione recepimus speciali, universis, & singulis auctoritate præsentium inhibentes, quatenus nullus Marchio, Comes, Potestas, Rector, Persona sublimis, vel humilis, Ecclesiastica, vel Mundana ipsos offendere in personis, vel rebus, seu guerram, vel damnum inferre, aut in aliquo contra præsentis protectionis, & defensionis nostræ paginam molestare, vel impedire præsumant. (56) Quodque præsumserit, in suæ temeritatis vindictam ducentas libras auri compositurum se cognoscat, medietatem videlicet Fisco nostro, & reliquam medietatem injuriam patienti. Ad hujus itaque nostræ protectionis memoriam, & perpetuam firmitatem, præsens privilegium fieri, & bullâ aureâ, typario nostræ Majestatis impressâ, jussimus communiri. Hujus rei etiam sunt (57) Hert Panormitanus, & Jacobus Capuanus Archiepiscopi, Comes Thomas de Acerra, Comes Simon de Tetis, Comes Gerrardus de (58) Gerrardus de Arnesen Sacri Imperii in Italia Legatus, Comes Antebonus, Manfredus Marchio Laniza (59), Bacem Camerarius, & alii quamplures.

Acta sunt hæc Anno Dominicæ Incarnationis Millesimo ducentesimo tricesimo secundo, mense Decembri sextæ Indictionis, Imperante Domino nostro Federico Imperatore semper Augusto, Hierusalem, & Sicilia Rege, Anno Imperii ejus tertiodecimo, Regni Hierusalem octavo, Regni verò Sicilia trigesimo quinto feliciter. Amen.

Data apud Precinam Anno, mense, & Indictione præscriptis.

Sunt & literæ tales, videlicet:

Literæ aliæ ejusdem Federici Imperatoris semper Augusti ad Episcopos Paduanum, Vicentinum, & Tarvisinum.

Federicus Dei gratiâ Romanorum Imperator semper Augustus, Hierusalem, & Sicilia

A Rex, Venerabilibus Paduano, Vicentino, & Tarvisino Episcopis, fidelibus suis, gratiam suam, & bonam voluntatem.

Notum facimus fidelitati vestræ, quod, cum expertos fideles nostros Eccelinum de Romano, & Albericum fratrem ejus sub nostra, & Imperii protectione recepimus speciali cum omnibus bonis suis, sicut in indultæ sibi protectionis privilegio continetur, volentes, quod nullus in ipsis partibus se valeat per ignorantiam excusare, fidelitati vestræ firmiter præcipiendo mandamus sub debito fidei, & juramenti nobis, & Imperio (60) præstati, injungentes, quatenus unusquisque vestrum privilegium protectionis ejusdem debeatis solemniter publicare, & auctoritate nostra cunctis præcipiatis ab omnibus observari, denuntiantes transgressoribus, quod penam in privilegio contentam non evadent. Ipsum verò privilegium ad opus prædictorum fidelium, & insuper præsentis literas resignabitis portitori, ut industriam singulorum possimus exinde commendare.

Data Porcinæ (61) tertio Decembris, sexta Indictione.

Has literas finè mandato, propriis expensis, impetravi ego, de quibus, & omnibus obsequiis præcedentibus expecto adhuc remunerationem.

C Post hæc autem paravit exercitum Commune Paduæ, vènitque Baxianum, & Commune Vicentiæ cum illis vènit ad Monticulum Precalcini, & tunc intolerabile damnum datum fuit in Baxiano, & Muxolento illis de Romano. Veruntamen, antequam reverterentur Paduani milites, Tarvisini venerunt in succursum Domino Alberico. Qui Dominus Albericus, tamquam fortis, & audacissimus miles, exivit contra Paduanos; & bello commisso, ibi mirabiliter, & more Leonis pugnavit: multosque ibi milites de majoribus, & melioribus Paduanorum cepit, quos carceratos habuit in Baxiano, & postea dedit illos Tarvisinis, qui duxerunt ipsos secum, & ibi fuerunt in compedibus positi, & carcerati. Paduani autem cum opprobrio separati, reversi sunt ad patriam suam, & Vicentini similiter.

D Tunc vènit Dominus Eccelinus cum Veronensibus, quos regebat apud Sanctum Bonifacium, & cum illis, tamquam miles fortissimus debellavit, & partem munitionis Castri combuxit violenter: sic & ipse reversus est cum suis. In bello autem facto apud Baxianum, meis precibus erat cum Domino Alberico quidam Bonifacius de Orbana, cui ego equos dabam & arma; & ipse mei amoris intuitu, præter etiam voluntatem Domini sui Domini Marchionis Estensis, serviebat Dominos de Romano in omnibus illorum factis, & guarnimentis, unde Marchio ipsum habebat valde exosum. Hic, cum esset in proelio, sic enormiter cum lancea inimicos, & eorum equos vulnerabat, quod inde condoluit, & lancea dejecta, evaginato ense, infra hostes, ubi erat etiam multitudo maxima militum, cucurrit, & Samaritanum nobilem militem, magnum, & fortem cepit ad collum, & violenter ipsum duxit ad suos, non timens innumerabiles ictus, quos ab inimicis recipiebat, ipsumque dedit, & designavit Domino Alberico.

(56) Fortè, Quique, aut Quod si quis.

(57) Lege Testes.

(58) Fortè de Camino.

(59) Lege Lanzia, vel Lancea.

(60) Mel. præstiti.

(61) Supra legitur Precinæ.